

մ չէր դառեր, Խորհելով՝ մեկնու-
ին մը գտնեց էր, որ հաւանական
ը թուէր իրեն։

— Եւրլուս կոմսը մեռած չէր, ըսա-
րը Պ. Քորպիժ ե Պ. Վալարսէ նիւ-
եցին այն դառն, սր զիս պիտի ու-
նէնայնէր... Հետեւեալաբ Թր. Մար-
ըրլտ տակաւին միլիոնատէր էր։

— Պատասխան մ'է այդ... Ոճ-
նէն հետեւեալ օրն երկու հասարկի-
ընը հասկըցան թէ օլուտ մը չպիտի
նշեալ իրենց. կընդունիմ զայդ...
այն՝ այս պարագային մէջ՝ ինչպէս
պիտի հաստատու կը մնալ իւր գի-
ւարդութիւնէ մը պայ։

Բարբալ փնտռեց, բայց չկընդ-
ատասխան գտնեց։

— Ինձ կը թուի թէ, յարեց Պա-
նը, զորքին մէջ աշխատութենի
պատենը մը կայ, որ ոչ լմ, ոչ ալ
մը մտքէն կ'անցնի...։

— Մայրս ալ ըսաւ ինձ զայդ։

Թարգմ. Կ. Ս. Խիթիւնեան
(Զարուհակիի)